

اکوسیگنال

موانع پشت پرده بورسی شدن دیوار تمایل هست، اما اجازه نیست

شرق: در حالی که معاون علمی و فناوری رئیس جمهور اعلام می‌کند «دیوار» علاقه‌ای برای ورود به بورس ندارد، مدیرعامل هلدینگ هزارستان این ادعا را رد کرده و می‌گوید برخی نهادها با درخواست‌هایی خارج از چارچوب مانع ورود این شرکت به بازار سرمایه شده‌اند؛ در حالی که پنج سال تلاش مستمر، اسناد رسمی و صورت‌های مالی شفاف خلاف این ادعا را ثابت می‌کند.

اختلاف‌نظرها میان مقامات دولتی و مدیران یکی از بزرگ‌ترین پلنفرم‌های آنلاین کشور، بار دیگر بحث حضور شرکت‌های فناوری در بورس را به حاشیه برده است. حسین افشین، معاون علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست‌جمهوری اخیرا در گفت‌وگو با «شرق» اظهار کرده بود که «دیوار» مشکلی برای بورسی شدن ندارد و اگر تا امروز وارد بورس نشده، به دلیل بی‌میلی خود این شرکت است. او همچنین با اشاره به دغدغه‌های امنیتی موجود، گفته بود این نگرانی‌ها منطقی است و باید برطرف شود.

اما این سخنان با واکنش مجید رضوی، مدیرعامل هلدینگ هزارستان (مالک دیوار) روبه‌رو شد. رضوی در گفت‌وگویی با «شرق» ادعای بی‌میلی دیوار را «عجیب» خوانده و تأکید کرده که از سال ۱۳۹۸ تا امروز، ده‌ها جلسه، صدها سند و فرایندهای مالی برای ورود به بورس تهیه و پیگیری شده است.

رضوی می‌گوید نخستین درخواست رسمی برای ورود به بورس مربوط به کافه‌بازار بوده و اواخر سال ۱۳۹۸ ثبت شده است. اما در سال ۱۳۹۹ و با دستورالعمل جدیدی از سوی دادستانی کل کشور، ورود به بورس منوط به دریافت تأییدیه‌های امنیتی شد. به گفته او، این موضوع موجب شد روند پذیرش شرکت‌ها، به‌ویژه دیوار، بسیار پیچیده و زمان‌بر شود. برخلاف آنچه به عنوان حساسیت داده‌ها و سرمایه‌گذاران خارجی به عنوان مانع ورود «دیوار»، به بورس تا این لحظه اعلام شده، رضوی تأکید می‌کند که «ورود به بورس به‌جای تهدید، بهترین ابزار برای شفافیت است».

او با اشاره به تجربه تپسی در ورود به بازار سرمایه به «شرق» می‌گوید: «از سوی دیگر، تیم تپسی نیز با هدف تأمین منابع مالی و توسعه فعالیت‌ها، به‌شدت پیگیر ورود به بورس بود و پس از تلاش‌های مستمر و تهیه دستورالعمل‌ها و مستندات لازم و دادن سهم به بخشی توانست مجوزهای لازم را دریافت و روند ورود خود به بورس را آغاز کند. اما در مورد دیوار، مشکلات و موانع امنیتی باعث شد این شرکت از ادامه مسیر بورسی شدن عقب‌نشینی کند».

با تغییر دولت در سال ۱۴۰۰، مذاکرات جدیدی آغاز شد و به گفته رضوی، رئیس وقت سازمان بورس اعلام کرد مسیر دوباره برای پذیرش باز شده است. مدارک مجدد تهیه شد و درخواست جدید ارسال شد. به گفته او آن زمان برای ورود هلدینگ به بورس و کافه‌بازار به فراورس در خواست داده بودند که باز هم این ورود لغو شد: «این لغوشدن هم فقط یک کلمه نیست؛ چراکه برای هر بار تلاش پذیرش در بورس تلاش‌ها و پیگیری‌های متعدد و مجددی باید شروع شود. آماده‌سازی صورت‌های مالی، تهیه مستندات، برگزاری جلسات متعدد با سازمان بورس و مشاوران پذیرش، انرژی و وقت فراوانی از تیم دیوار گرفت. اگر ما تمایل به ورود به بورس نداشتیم که نباید این‌قدر وقت و هزینه صرف این کار می‌کردیم. در پنج سال گذشته همه می‌گفتند مشکل به خاطر سراًوست؛ از کارگروه مسئول در این زمینه (در معاونت علمی) گرفته تا مدیران بورس».

رضوی می‌گوید در آبان سال ۱۴۰۳ و پس از خروج «سراًوا» از ترکیب سهامداری، سروس خودش با آنها تماس گرفت و خواستار ارسال مجدد درخواست شده است: «مدارک آماده شد، صورت‌های مالی تهیه و حسابرسی شد، ایماندها نوشتیم و درخواست استعلام‌های امنیتی را هم طبق قانون ارسال کردیم. طبق قانون، اگر نهادی در مدت مشخص پاسخ ندهد، یعنی تأیید داده است. واجا پاسخ مثبت داد، اما یک نهاد امنیتی دیگر هیچ پاسخی نداد. بورس اعلام کرد که دیگر ریسکش با خود ماست و طبق قانون ما اجازه برگزاری جلسه را داریم. جلسه هیئت پذیرش برای ما در ۲۲ اسفند تعیین شد. روز قبل از برگزاری با اینکه لغو این جلسه غیرقانونی بود، فراتر از قانون و خارج از روال قانونی، جلسه پذیرش لغو شد. مدیران بورس هم اعلام کردند به صلاح است که این جلسه برگزار نشود».

در پاسخ به ادعای افشین مبینی بر «منطقی‌بودن» دغدغه‌های امنیتی، رضوی می‌گوید: «ما هنوز نمی‌دانیم این دغدغه‌ها دقیقا چیست. هیچ جلسه‌ای برای بیان این خواسته‌ها برگزار نشده؛ در حالی که ما آمادگی کامل برای شنیدن و گفت‌وگو داریم». او ادامه می‌دهد: «اگر بخواهیم خوش‌بین باشیم، می‌توان گفت برخی نهادها به دنبال سهمی در هیئت‌مدیره یا اعمال نفوذ بیشتر هستند، اما این روش با اصول بورس و سرمایه‌گذاری شفاف سازگار نیست».

با تمام این تفسیر، آیا ورود به بورس با وجود چنین موانعی ارزش دارد؟ به گفته مدیرعامل هزارستان، هدف اصلی دیگر جذب سرمایه نیست بلکه ایجاد شفافیت و روشن‌شدن جایگاه حقوقی و اقتصادی شرکت در ساختار کلان اقتصاد کشور است. رضوی تأکید می‌کند: «ورود به بورس می‌تواند یک آزمون تعیین‌کننده باشد؛ هم برای ما و هم برای نظام اقتصادی کشور. ما از ریسک‌هایش آگاهیم اما حاضر به پرداخت این هزینه برای شفافیت هستیم».

او در پایان می‌گوید: «دیوار علاقه‌مند است به عنوان یک بازیگر مستقل در فضای اقتصاد دیجیتال ایران، تکلیف قانونی و اقتصادی‌اش روشن باشد؛ نه به‌خاطر منابع مالی، بلکه به‌خاطر تثبیت جایگاهش».

خبر

کارگروه موقت تنظیم‌گری سکوهای تبادل رمزدارایی‌ها تشکیل شد

کمیسیون عالی تنظیم مقررات فضای مجازی کشور به تشکیل کارگروه موقت تنظیم‌گری سکوهای تبادل رمزدارایی‌ها رای مثبت داد. به گزارش مرکز ملی فضای مجازی، در جلسه صبح هفتم خرداد کمیسیون عالی تنظیم مقررات فضای مجازی کشور گزارش کمیته تخصصی رمزدارایی‌ها ارائه شد.

کمیته تخصصی در این گزارش، پس از بررسی‌های کارشناسانه پیشنهاد داد که یک کارگروه به منظور تنظیم‌گری سکوهای تبادل رمزدارایی‌ها برای ساماندهی این سکوها به صورت موقت تشکیل شود.

همچنین اعضای کمیسیون به رأی اکثریت، نمایندگان وزارت اقتصاد، بانک مرکزی، اتحادیه کسب‌وکارهای مجازی، سازمان بورس و اوراق بهادار، وزارت صمت، دادستانی کل کشور، وزارت اطلاعات، وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات، معاونت علمی ریاست‌جمهوری، سازمان اطلاعات سپاه، پلیس فتا و سازمان نظام صنفی را به عضویت این کارگروه درآوردند. قرار است این کارگروه تا حداکثر یک سال تنظیم‌گری سکوهای تبادل رمزدارایی‌ها را انجام دهد و پس از یک سال نسبت به تعیین تنظیم‌گر یا تنظیم‌گران این حوزه اقدام شود. همچنین مقرر شد رئیس کمیته تخصصی ساماندهی تنظیم‌گری‌های نیز به عنوان عضو ناظر این کارگروه موقت باشد. براساس این مصوبه، در اولین جلسه این کارگروه رئیس و دبیر آن نیز انتخاب خواهند شد.

معاون سیاست‌گذاری و اقتصاد دیجیتال وزارت ارتباطات

معاون سیاست‌گذاری و اقتصاد دیجیتال وزارت ارتباطات در گفت‌وگو با «شرق» خبر داد:

مذاکره ایران با چین و ژاپن برای توسعه اقتصاد دیجیتال

سونیتا سراب‌پور

از مصادیق راهبردی این‌ رویکرد، پیگیری اتصال ایران به شبکه‌های ترانزیت داده بین‌المللی است که در شرکت ارتباطات زیرساخت با سرعت دنبال می‌شود. اتصال‌ی که در اثر تحریم‌ها و نیز سیاست‌گذاری انقباضی و محافظه‌کارانه، عملاً متناسب با فرصت‌ها توسعه نیافته بود.

او ادامه می‌دهد: «ما اکنون در حال اجرای مجموعه‌ای از پروژه‌های منطقه‌ای هستیم که هدف آنها بازگشایی مسیرهای داده و بازآفرینی نقش ژئوفناورانه ایران در منطقه است. برای مثال پروژه فیبر نوری گوادر–چابهار با هدف ایجاد شاهراه ارتباطی جنوب آسیا به خلیج فارس و اتصال ایران به پاکستان و چین دنبال می‌شود. اتصال فیبر به جمهوری آذربایجان و حوزه قفقاز، با هدف اتصال به شبکه‌های آسیای میانه و اروپای شرقی است و رینگ فیبر نوری به عمان و امارات به منظور بازسازی مسیرهای ترانزیت داده در خلیج فارس و فعال‌سازی ظرفیت‌های پنهان در حوزه ارتباطات دریایی است». او تأکید می‌کند که دیپلماسی فناوری در وزارت ارتباطات، به دنبال پوشش چالش‌های تحریم و تبدیل آن به یک مزیت برای اقتصاد کشور است.

تنوع بخشی به شرکای تجاری

چیتساز در این گفت‌وگو اعلام می‌کند که توسعه اقتصاد دیجیتال ایران در شرایط تحریم غربی‌ها فقط از مسیر آنها نمی‌گذرد و وزارت ارتباطات در تلاش برای کمک‌گرفتن از کشورهای آسیایی مهم در این زمینه است.

چیتساز در این زمینه توضیح می‌دهد: «یکی از سیاست‌های کلیدی ما در دوران جدید وزارت ارتباطات، تنوع‌بخشی به شرکای بین‌المللی در توسعه اقتصاد دیجیتال است. ما به‌طور راهبردی تصمیم گرفته‌ایم در مسیر عبور از تحریم و بازسازی ظرفیت‌های اقتصاد دیجیتال، صرفاً به یک کشور یا جریان بین‌المللی خاص وابسته نباشیم. دنیای آینده، جهان شبکه‌ها و رقابت‌هاست، نه انحصار».

او ادامه می‌دهد: «در ماه‌های اخیر، مذاکرات بسیار نزدیکی با صربستان در حوزه توسعه اقتصاد دیجیتال، تبادل شرکت‌های دانش‌بنیان و سرمایه‌گذاری مشترک داشته‌ایم. این همکاری‌ها نتنها بر گسترش بازار و انتقال تجربه تمرکز دارد، بلکه بستر ورود به زنجیره‌های نوآوری در منطقه بالکان و اروپای شرقی را نیز برای ما فراهم می‌کند. صربستان با توجه به موقعیت ژئواقتصادی و سیاست‌های تسهیلگر فناوری، شریک مناسبی در دوران بازسازی تعاملات بین‌المللی ایران است. یادمان باشد این کشور سال گذشته چهار میلیارد دلار صادرات نرم‌افزاری داشته است».

چیتساز از گفت‌وگو با کشور مهمی مانند ژاپن خبر می‌دهد و اعلام می‌کند: «ما همچنین گفت‌وگوهای عمیقی با ژاپن، در بالاترین سطوح حکمرانی دیجیتال انجام داده‌ایم. در دیدارهای رسمی با وزیر ارتباطات و معاون وی، چارچوب توافقاتی برای مشارکت در توسعه زیرساخت‌های اقتصاد دیجیتال ایران طراحی شد. این همکاری‌ها، به‌ویژه در حوزه‌هایی همچون منظومه‌های ماهواره‌ای، انتقال فناوری و انتقال تجربه در مدل‌های مدیریت داده در حال پیگیری جدی است. یکی از پروژه‌هایی که با جدیت دنبال می‌کنیم، مشارکت در منظومه ماهواره‌ای KDDI است». به اعتقاد او این منظومه‌ها نقشی حیاتی در آینده اینترنت اشیا، پوشش سراسری داده و خدمات بلادرنگ در مناطق دورافتاده ایفا می‌کنند و می‌تواند طرح خدمات عمومی اجباری روستایی USO را بازآفرینی کند. او با اشاره به اینکه تلاش برای تعامل با کشورهای همسایه و آسیایی را در غیاب کشورهای اروپایی و آمریکایی به دلیل تحریم دنبال می‌کنند، می‌گوید: «تحریم‌های بین‌المللی در سال‌های اخیر عملاً مسیر تعامل با شرکت‌های بزرگ فناوری غرب را محدود است، اما این به معنای انسداد کامل ارتباطات نیست، بلکه نیازمند بازطراحی مسیرهای همکاری و تنوع‌بخشی به بازیگران منطقه‌ای و آسیایی است. ما در وزارت ارتباطات با رویکردی مبتنی بر دیپلماسی فناوریانه آسیامحور، مجموعه‌ای از اقدامات هدفمند را در دستور کار قرار داده‌ایم که تمرکز آن بر کشورهای دارای قدرت فناوریانه و ظرفیت‌های مکمل برای اقتصاد دیجیتال ایران است».

چیتساز با اشاره به اثرات این تعامل‌ها اعلام کرد: «یکی از موفق‌ترین نمونه‌های اخیر، رفع انسداد سرویس 5G برای کوشی‌های سامسونگ در داخل کشور بود. این مسئله که

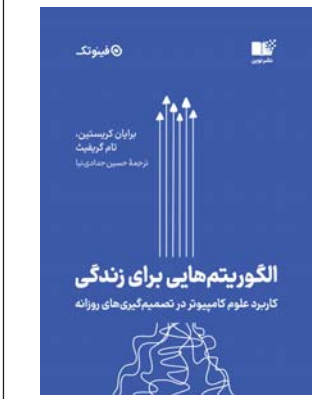
کتابخانه

حل دوراهی‌های زندگی با الگوریتم‌های کامپیوتری

حتما گاهی به شوخی از خود و دیگران پرسیده‌ایم: «این جبر و انتگرال و مثلثات که در مدرسه آموختیم، در زندگی به چه دردی می‌خورد؟». کتاب «الگوریتم‌هایی برای زندگی: کاربرد علوم کامپیوتر در تصمیم‌گیری‌های روزانه» دقیقا به همین سؤال پاسخ می‌دهد. همین تیت‌ر من را جذب کرد تا کتاب را بخوانم و آن را برای معرفی این هفته فن‌ویک انتخاب کنم. براساس آنچه در این کتاب آمده، الگوریتم فقط مختص ریاضی نیست. به عنوان مثال، وقتی شما از روی دستور پخت غذایی می‌پزد یا از روی الگو لباسی می‌دوزید، الگوریتمی را دنبال می‌کنید.

به همین دلیل برایان کریستین و تام گریفیث (نویسندگان این کتاب) به ما نشان می‌دهند زندگی روزمره را با عینک علوم کامپیوتر نگاه کنیم. در ابتدای کتاب هم این دو نویسنده، فروش خانه را برای ما مثال می‌زنند که اگر در فرایند یافتن خانه مناسب بر سر دوراهی قرار بگیریم، چه کاری باید انجام دهیم. وقتی گشتن، احتمال یافتن را کم می‌کنند، چطور می‌توان تصمیمی آگاهانه گرفت؟

کریستین و گریفیث از قانون ۳۷ درصد می‌گویند که شما می‌توانید ۳۷ درصد از زمان خود را آزادانه بین گزینه‌های موجود برای آپارتمان پرسه بزنید. لازم هم نیست دسته‌چک به همراه داشته باشید، بلکه فقط سبک سنگین می‌کنید. اما بعد از ۳۷ درصد، آماده باشید تا سریعاً وارد عمل شوید و اولین خانه‌ای را که از تمام گزینه‌های قبلی بهتر بود، بگیرید.

قانون ۳۷ درصد چند قدم ساده برای حل این‌گونه مسائل است؛ قانونی که دانشمندان علوم کامپیوتر به آن «الگوریتم» می‌گویند. یافتن آپارتمان فقط یکی از نمونه‌هاست. در زندگی شما بارها با چنین تصمیم‌هایی روبه‌رو می‌شویم. دانشمندان علوم کامپیوتر هم با مسائلی هم‌ارز این دوراهی‌های روزمره دست‌وپنجه نرم می‌کنند و بسیاری از آنها را هم حل کرده‌اند.

دید علوم کامپیوتر می‌تواند آگاهی ما نسبت به موضوعات بسیاری را ارتقا دهد؛ موضوعاتی از قبیل ماهیت ذهن انسان، معنای عقلانیت و دیرینه‌ترین سؤال دنیا، یعنی چگونه زندگی‌کردن. در ۱۱ فصل این کتاب، ایده طراحی الگوریتم انسانی را دنبال می‌کنیم؛ یعنی جست‌وجوی راهکارهای بهتر برای چالش‌های روزمره آدم‌ها.

نویسندگان این کتاب در بخشی از جست‌وجوهایشان به دنبال الگوریتم‌هایی برای زندگی، با کسانی صحبت کردند که برخی از مشهورترین الگوریتم‌های ۵۰ سال اخیر را ایجاد کرده‌اند. این افراد در این گفت‌وگوها به این سؤال پاسخ دادند که تحقیقاتشان تا چه اندازه روی رویکرد زندگی‌شان تأثیر گذاشته است؛ از یافتن همسر گرفته تا مرتب‌کردن جوراب‌هایشان.

این کتاب نوشته برایان کریستین و تام گریفیث با ترجمه حسین حدادی‌نیا و از نشر نوین است. برایان کریستین نویسنده، شاعر و برنامه‌نویس است که در سال ۲۰۲۰ کتاب دیگری به نام «مسئله تراز» را نوشته است. تام گریفیث، دانشمند و محقق اهل استرالیا و استاد فناوری اطلاعات، هوشیاری و فرهنگ هنر در دانشگاه پرینستون است؛ شما می‌توانید این کتاب را از پلتفرم طاقچه، قیدیو، بوکاپسو و کتابراه و از نشر نوین تهیه کنید.